

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)

της 7ης Απριλίου 2016*

«Αίτηση αναιρέσεως — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας (ΚΕΠΠΑ) — Περιοριστικά μέτρα κατά της Αραβικής Δημοκρατίας της Συρίας — Μέτρα κατά προσώπων και οντοτήτων που επωφελούνται από τις πολιτικές του καθεστώτος ή το υποστηρίζουν — Απόδειξη του βασίμου της καταχώρισεως στους καταλόγους — Σύνολο ενδείξεων — Παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων»

Στην υπόθεση C-193/15 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 27 Απριλίου 2015,

Tarif Akhras, εκπροσωπούμενος από την S. Millar και τον S. Ashley, solicitors, από τον D. Wyatt, QC, καθώς και από τον R. Blakeley, barrister,

αναιρεσείων,

όπου οι λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία είναι:

το **Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης**, εκπροσωπούμενο από την M.-M. Joséphidès και τον M. Bishop,

καθού πρωτοδίκως,

υποστηριζόμενο από:

την **Ευρωπαϊκή Επιτροπή**, εκπροσωπούμενη από την D. Gauci και τον L. Havas, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

παρεμβαίνουσα πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους L. Bay Larsen (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, D. Šváby, J. Malenovský, M. Safjan και M. Βηλαρά, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. Mengozzi

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με την αίτησή του αναιρέσεως, ο Τ. Akhras ζητεί από το Δικαστήριο να αναιρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 12ης Φεβρουαρίου 2015, Akhras κατά Συμβουλίου (T-579/11, EU:T:2015:97, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση), καθόσον το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή που αυτός είχε ασκήσει με αίτημα την ακύρωση:

- της εκτελεστικής αποφάσεως 2011/172/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, για την εφαρμογή της απόφασης 2011/782/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ L 87, σ. 103)·
- του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 266/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, για την εφαρμογή του άρθρου 32, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 36/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία (ΕΕ L 87, σ. 45)·
- της αποφάσεως 2012/739/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 29ης Νοεμβρίου 2012, για περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας και για την κατάργηση της απόφασης 2011/782/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ L 330, σ. 21)·
- της εκτελεστικής αποφάσεως 2013/185/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 22ας Απριλίου 2013, για την εφαρμογή της απόφασης 2012/739 (ΕΕ L 111, σ. 77)·
- του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 363/2013 του Συμβουλίου, της 22ας Απριλίου 2013, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 36/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία (ΕΕ L 111, σ. 1)·
- της αποφάσεως 2013/255/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 31ης Μαΐου 2013, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ L 147, σ. 14)·
- της εκτελεστικής αποφάσεως 2014/730/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 2014, για την εφαρμογή της απόφασης 2013/255 (ΕΕ L 301, σ. 36), και
- του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1105/2014 του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 2014, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 36/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία (ΕΕ L 301, σ. 7),

στο μέτρο που οι πράξεις αυτές αφορούν τον Τ. Akhras (στο εξής, από κοινού: επίμαχες πράξεις).

Το ιστορικό της διαφοράς και οι επίμαχες πράξεις

2 Στις 9 Μαΐου 2011 το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξέδωσε, βάσει του άρθρου 29 ΣΕΕ, την απόφαση 2011/273/ΚΕΠΠΑ, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ L 121, σ. 11). Όπως προέκυπτε από την αιτιολογική σκέψη 2 της αποφάσεως αυτής, «[η] Ένωση καταδίκασε σθεναρά τη

βίαιη καταστολή, μεταξύ άλλων με τη χρήση αληθινών πυρομαχικών, ειρηνικών διαδηλώσεων σε διάφορα σημεία στη Συρία, με αποτέλεσμα τον θάνατο αρκετών διαδηλωτών, τον τραυματισμό άλλων και αυθαίρετες συλλήψεις». Η αιτιολογική σκέψη 3 της εν λόγω αποφάσεως είχε ως εξής:

«Δεδομένης της σοβαρότητας της κατάστασης, θα πρέπει να επιβληθούν περιοριστικά μέτρα κατά της [Αραβικής Δημοκρατίας της] Συρίας και κατά των προσώπων που ευθύνονται για τη βίαιη καταστολή εις βάρος του αμάχου πληθυσμού στη Συρία.»

- 3 Τα άρθρα 3, παράγραφος 1, και 4, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2011/273 προέβλεπαν τη λήψη περιοριστικών μέτρων κατά των υπευθύνων για τη βίαιη καταστολή εις βάρος του αμάχου πληθυσμού στη Συρία, καθώς και των προσώπων που συνδέονται με αυτούς, όπως κατονομάζονται στο παράρτημα της ως άνω αποφάσεως.
- 4 Ο κανονισμός (ΕΕ) 442/2011 του Συμβουλίου, της 9ης Μαΐου 2011, σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία (ΕΕ L 121, σ. 1), εκδόθηκε βάσει του άρθρου 215 ΣΛΕΕ και της αποφάσεως 2011/273. Στο άρθρο 4, παράγραφος 1, προέβλεπε ότι «[δ]εσμεύονται όλα τα κεφάλαια και όλοι οι οικονομικοί πόροι που ευρίσκονται στην ιδιοκτησία ή κατοχή ή τελούν υπό τον έλεγχο φυσικών ή νομικών προσώπων, οντοτήτων και οργανισμών που κατονομάζονται στο παράρτημα II». Κατά το άρθρο 5, παράγραφος 1, του ως άνω κανονισμού, το παράρτημα αυτό περιελάμβανε κατάλογο των προσώπων, των οντοτήτων και των οργανισμών που έχουν αναγνωρισθεί από το Συμβούλιο ως υπεύθυνοι για τη βίαιη καταστολή εις βάρος του αμάχου πληθυσμού στη Συρία, καθώς και τα πρόσωπα, τις οντότητες και τους οργανισμούς που συνδέονται με αυτούς.
- 5 Στην αιτιολογική σκέψη 2 της αποφάσεως 2011/522/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 2ας Σεπτεμβρίου 2011, για την τροποποίηση της απόφασης 2011/273 (ΕΕ L 228, σ. 16), το Συμβούλιο υπενθύμισε ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση καταδίκασε απερίφραστα τη βάρβαρη εκστρατεία του προέδρου Bashar Al-Assad και του καθεστώτος του κατά του ίδιου του συριακού λαού με αποτέλεσμα να φονευθούν ή να τραυματιστούν πολλοί Σύριοι πολίτες. Δεδομένου ότι το συριακό καθεστώς εξακολουθούσε να αγνοεί τις εκκλήσεις της Ένωσης, καθώς και της ευρύτερης διεθνούς κοινότητας, η Ένωση αποφάσισε να λάβει νέα περιοριστικά μέτρα κατά του εν λόγω καθεστώτος. Η αιτιολογική σκέψη 4 της αποφάσεως 2011/522 είχε ως εξής:

«Περιορισμοί εισδοχής και δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων πρέπει να εφαρμοσθούν σε έτι περαιτέρω πρόσωπα και οντότητες που ωφελούνται από το καθεστώς ή που το στηρίζουν, ιδίως τα πρόσωπα και τις οντότητες που χρηματοδοτούν το καθεστώς ή του παρέχουν υλικότεχνική υποστήριξη, και δη τον μηχανισμό ασφαλείας, ή που υπονομεύουν τις προσπάθειες για ειρηνική μετάβαση της Συρίας στη δημοκρατία.»

- 6 Το άρθρο 3, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2011/273, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2011/522, αφορούσε επίσης πρόσωπα «που επωφελούνται των πολιτικών του καθεστώτος ή υποστηρίζουν τις πολιτικές αυτές». Ομοίως, το άρθρο 4, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2011/273, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2011/522, προέβλεπε τη δέσμευση κεφαλαίων που ανήκουν, μεταξύ άλλων, σε «πρ[όσωπα] και οντ[ότητες] που επωφελούνται των πολιτικών του καθεστώτος ή υποστηρίζουν τις πολιτικές αυτές, καθώς και [σε πρόσωπα] και [οντότητες] που συνδέονται με αυτές, όπως κατονομάζονται στο παράρτημα».
- 7 Με την απόφαση 2011/522, το όνομα του T. Akhras προστέθηκε στον κατάλογο που περιλαμβάνεται στο παράρτημα της αποφάσεως 2011/273. Οι λόγοι της καταχωρίσεώς του στον κατάλογο αυτό ήσαν οι ακόλουθοι:

«Ιδρυτής του Ομίλου Akhras (εμπορικά αγαθά, εμπορία, επεξεργασία και υλικότεχνική υποστήριξη), Homs. Στηρίζει οικονομικά το συριακό καθεστώς.»

- 8 Ο κανονισμός (ΕΕ) 878/2011 του Συμβουλίου, της 2ας Σεπτεμβρίου 2011, για την τροποποίηση του κανονισμού 442/2011 (ΕΕ L 228, σ. 1), τροποποίησε επίσης τα γενικά κριτήρια για την καταχώριση που ορίζονται στο άρθρο 5, παράγραφος 1, του κανονισμού 442/2011, προκειμένου να μπορούν να εφαρμοστούν στα πρόσωπα και στις οντότητες που χαίρουν της εύνοιας του καθεστώτος ή το στηρίζουν ή στα πρόσωπα και στις οντότητες που συνδέονται με αυτά. Με τον κανονισμό 878/2011, το όνομα του Τ. Akhras προστέθηκε στο παράρτημα ΙΙ του κανονισμού 442/2011. Οι παρατιθέμενοι λόγοι, οι οποίοι δικαιολογούν την καταχώρισή του στον κατάλογο που περιλαμβάνεται στο παράρτημα αυτό, ήσαν πανομοιότυποι με εκείνους που παρατέθηκαν στο παράρτημα της αποφάσεως 2011/522.
- 9 Με την απόφαση 2011/628/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2011, για την τροποποίηση της απόφασης 2011/273 (ΕΕ L 247, σ. 17), και με τον κανονισμό (ΕΕ) 1011/2011 του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2011, για την τροποποίηση του κανονισμού 442/2011 (ΕΕ L 269, σ. 18), διατηρήθηκε το όνομα του Τ. Akhras στους καταλόγους των προσώπων και των οντοτήτων που υπόκεινται σε περιοριστικά μέτρα και εισήχθησαν πληροφορίες σχετικά με την ημερομηνία και τον τόπο γεννήσεώς του.
- 10 Η απόφαση 2011/782/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας [και για την κατάργηση της αποφάσεως 2011/273] (ΕΕ L 319, σ. 56), κατήργησε και αντικατέστησε την απόφαση 2011/273 και θέσπισε νέα συμπληρωματικά μέτρα. Το άρθρο 18, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2011/782 προέβλεπε ότι τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να απαγορευθεί η είσοδος στο έδαφός τους, ή η διέλευση μέσω αυτού, των προσώπων που ευθύνονται για τη βίαιη καταστολή εις βάρος του αμάχου πληθυσμού στη Συρία, προσώπων που επωφελούνται των πολιτικών του καθεστώτος ή το υποστηρίζουν, καθώς και προσώπων που συνδέονται με αυτά, όπως κατονομάζονται στο παράρτημα Ι της εν λόγω αποφάσεως. Το άρθρο 19, παράγραφος 1, της εν λόγω αποφάσεως όριζε ότι «[δ]εσμεύονται όλα τα κεφάλαια και οι οικονομικοί πόροι που ευρίσκονται στην κυριότητα, την κατοχή ή τον έλεγχο των προσώπων που ευθύνονται για τη βίαιη καταστολή εις βάρος του αμάχου πληθυσμού στη Συρία, προσώπων και οντοτήτων που επωφελούνται των πολιτικών του καθεστώτος ή υποστηρίζουν τις πολιτικές αυτές, καθώς και των προσώπων και οντοτήτων που συνδέονται με αυτές, όπως κατονομάζονται στα παραρτήματα Ι και ΙΙ». Οι λεπτομερείς κανόνες σχετικά με τη δέσμευση αυτή ορίζονταν με το άρθρο 19, παράγραφοι 2 έως 7, της αποφάσεως 2011/782. Κατά το άρθρο 21, παράγραφος 1, της αποφάσεως αυτής, το Συμβούλιο κατήρτιζε τους εν λόγω καταλόγους.
- 11 Με την ως άνω απόφαση διατηρήθηκε το όνομα του Τ. Akhras στον κατάλογο των προσώπων και των οντοτήτων που υπόκεινται σε περιοριστικά μέτρα, ενώ παρέμειναν αμετάβλητοι οι λόγοι της καταχωρίσεώς του στον κατάλογο αυτό.
- 12 Ο κανονισμός (ΕΕ) 36/2012 του Συμβουλίου, της 18ης Ιανουαρίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία και την κατάργηση του κανονισμού 442/2011 (ΕΕ L 16, σ. 1), κατήργησε τον κανονισμό 442/2011 και προβλέπει, στο άρθρο του 15, παράγραφος 1, στοιχείο α', ότι δεσμεύονται, μεταξύ άλλων, τα κεφάλαια των προσώπων και των οντοτήτων που επωφελούνται από τις πολιτικές του καθεστώτος ή το υποστηρίζουν, καθώς και των προσώπων και των οντοτήτων που συνδέονται με αυτά.
- 13 Με τον κανονισμό 36/2012 διατηρήθηκε το όνομα του Τ. Akhras στον κατάλογο των προσώπων, των οντοτήτων και των οργανισμών που υπόκεινται σε περιοριστικά μέτρα, ενώ παρέμειναν αμετάβλητοι οι λόγοι της καταχωρίσεώς του στον κατάλογο αυτό.

- 14 Με την εκτελεστική απόφαση 2012/172, το όνομα του T. Akhras διατηρήθηκε στον κατάλογο που περιλαμβάνεται στο παράρτημα της αποφάσεως 2011/782. Επιπλέον, εισηχθήσαν πληροφορίες σχετικά με τον αριθμό διαβατηρίου του και έγινε διόρθωση της ημερομηνίας γεννήσεώς του. Οι παρατιθέμενοι λόγοι, οι οποίοι δικαιολογούν την καταχώρισή του στον κατάλογο αυτό, τροποποιήθηκαν ως εξής:

«Επιφανής επιχειρηματίας, επωφελούμενος από το καθεστώς και υποστηρικτής του. Ιδρυτής του ομίλου Akhras (εμπορικά αγαθά, εμπορία, επεξεργασία και υλικοτεχνική υποστήριξη) και πρώην πρόεδρος του εμπορικού επιμελητηρίου της πόλης Homs. Στενές επιχειρηματικές σχέσεις με την οικογένεια του προέδρου Al-Assad. Μέλος του Δ. Σ. της ομοσπονδίας συριακών εμπορικών επιμελητηρίων. Παρείχε εγκαταστάσεις και κατοικίες για αυτοσχέδια στρατόπεδα κράτησης, καθώς και υλικοτεχνική υποστήριξη στο καθεστώς (λεωφορεία και φορτηγά μεταφοράς πολεμικών οχημάτων).»

- 15 Με τον εκτελεστικό κανονισμό 266/2012 διατηρήθηκε το όνομα του T. Akhras στον κατάλογο που περιλαμβάνεται στο παράρτημα II του κανονισμού 36/2012. Οι σχετικές με τον T. Akhras πληροφορίες και οι παρατιθέμενοι λόγοι, οι οποίοι δικαιολογούν την καταχώρισή του στον κατάλογο που περιλαμβάνεται στο παράρτημα αυτό, είναι πανομοιότυποι με εκείνους που εμφανίζονται στο παράρτημα της εκτελεστικής αποφάσεως 2012/172.

- 16 Η απόφαση 2011/782 καταργήθηκε και αντικαταστάθηκε από την απόφαση 2012/739. Η τελευταία αυτή απόφαση διατήρησε το όνομα του T. Akhras στον κατάλογο των προσώπων και των οντοτήτων που υπόκεινται σε περιοριστικά μέτρα, επαναλαμβάνοντας τις πληροφορίες και τους λόγους που εμφανίζονται στο παράρτημα της εκτελεστικής αποφάσεως 2012/172 καθόσον αφορά τον αναιρεσίοντα.

- 17 Η εκτελεστική απόφαση 2013/185, καθόσον αφορά τον κατάλογο που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I της αποφάσεως 2012/739, καθώς και ο εκτελεστικός κανονισμός 363/2013, καθόσον αφορά τον κατάλογο που περιλαμβάνεται στο παράρτημα II του κανονισμού 36/2012, διατήρησαν το όνομα του T. Akhras στον κατάλογο των προσώπων και των οντοτήτων που υπόκεινται σε περιοριστικά μέτρα, επαναλαμβάνοντας τις πληροφορίες και τους λόγους που εμφανίζονται στο παράρτημα της εκτελεστικής αποφάσεως 2012/172 καθόσον αφορά τον αναιρεσίοντα.

- 18 Με την απόφαση 2013/255, το Συμβούλιο έλαβε νέα περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας. Το όνομα του T. Akhras περιλαμβάνεται, επίσης, στο παράρτημα I της αποφάσεως αυτής, για τους ίδιους λόγους με εκείνους που παρατέθηκαν στη σκέψη 14 της παρούσας αποφάσεως.

- 19 Με την εκτελεστική απόφαση 2014/730 διατηρήθηκε το όνομα του T. Akhras στον κατάλογο που περιλαμβάνεται στο παράρτημα της αποφάσεως 2013/255 και τροποποιήθηκαν ως εξής οι δικαιολογούντες την καταχώρισή του στον κατάλογο αυτό λόγοι:

«Επιφανής επιχειρηματίας, επωφελούμενος από το καθεστώς και υποστηρικτής του. Ιδρυτής του ομίλου Akhras (εμπορικά αγαθά, εμπορία, επεξεργασία και υλικοτεχνική υποστήριξη) και πρώην πρόεδρος του εμπορικού επιμελητηρίου της πόλης Homs. Στενές επιχειρηματικές σχέσεις με την οικογένεια του προέδρου Al-Assad. Μέλος του Δ. Σ. της ομοσπονδίας συριακών εμπορικών επιμελητηρίων. Παρείχε υλικοτεχνική υποστήριξη στο καθεστώς (λεωφορεία και φορτηγά μεταφοράς πολεμικών οχημάτων).»

- 20 Με τον εκτελεστικό κανονισμό 1105/2014 διατηρήθηκε το όνομα του T. Akhras στον κατάλογο που περιλαμβάνεται στο παράρτημα II του κανονισμού 36/2012. Οι σχετικές με τον T. Akhras πληροφορίες και οι παρατιθέμενοι λόγοι, οι οποίοι δικαιολογούν την καταχώρισή του στον κατάλογο που περιλαμβάνεται στο παράρτημα αυτό, είναι πανομοιότυποι με εκείνους που εμφανίζονται στο παράρτημα της εκτελεστικής αποφάσεως 2014/730.

Η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

- 21 Το αίτημα του Τ. Akhras, όπως επεκτάθηκε με μεταγενέστερα αιτήματα, συνίστατο στην ακύρωση των αποφάσεων 2011/522, 2011/628 και 2011/782, των κανονισμών 878/2011, 1011/2011 και 36/2012, καθώς και των επίμαχων πράξεων.
- 22 Ο Τ. Akhras ζήτησε, επίσης, από το Γενικό Δικαστήριο να αναγνωρίσει ότι ορισμένες διατάξεις των αποφάσεων 2011/273 και 2013/255, καθώς και του κανονισμού 442/2011 δεν είχαν εφαρμογή σ' αυτόν.
- 23 Προς στήριξη της προσφυγής του, ο Τ. Akhras προέβαλε τρεις λόγους ακυρώσεως αντλούμενους, αντιστοίχως, από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, από προσβολή ορισμένων θεμελιωδών δικαιωμάτων καθώς και από παράβαση ουσιώδους τύπου και από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας.
- 24 Το Γενικό Δικαστήριο έκανε εν μέρει δεκτό τον τρίτο λόγο ακυρώσεως που είχε προβάλει ο Τ. Akhras και ακύρωσε, λόγω ελλείψεως αιτιολογίας, τις αποφάσεις 2011/522, 2011/628 και 2011/782 καθώς και τους κανονισμούς 878/2011, 1011/2011 και 36/2012, στο μέτρο που οι πράξεις αυτές αφορούν τον νυν ανααιρεσείοντα.
- 25 Το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε, κατά τα λοιπά, την προσφυγή που είχε ασκήσει ο Τ. Akhras. Εξάλλου, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι έκαστος των διαδίκων όφειλε να φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα στο πλαίσιο της πρωτοβάθμιας διαδικασίας και καταδίκασε τον νυν ανααιρεσείοντα στα δικαστικά έξοδα τα σχετικά με αίτηση ασφαλιστικών μέτρων που είχε απορριφθεί προηγουμένως με διάταξη.

Αιτήματα των διαδίκων

- 26 Ο Τ. Akhras ζητεί από το Δικαστήριο:
- να αναιρέσει τις σκέψεις 107 έως 135 και 155 έως 157 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως·
 - να ακυρώσει τις επίμαχες πράξεις, και
 - να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.
- 27 Το Συμβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο:
- να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως και
 - να καταδικάσει τον ανααιρεσείοντα στα δικαστικά έξοδα.
- 28 Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:
- να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως και
 - να καταδικάσει τον ανααιρεσείοντα στα δικαστικά έξοδα.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

Επί του παραδεκτού

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 29 Το Συμβούλιο, ενώ επισημαίνει ότι αντιλαμβάνεται πράγματι τις προθέσεις του αναιρεσείοντος ως προς την ουσία της αιτήσεως αναιρέσεως, εκτιμά ότι ο αναιρεσείων όφειλε να μνημονεύσει σαφώς, στα αιτήματα της αναιρέσεως, το μέρος του διατακτικού της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου του οποίου ζητείται η αναίρεση. Κατά το Συμβούλιο, ελλείπει συναφούς μνείας, η αίτηση αναιρέσεως δεν πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 169, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 30 Κατά το άρθρο 169, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, τα αιτήματα της αναιρέσεως έχουν ως αντικείμενο την ολική ή μερική αναίρεση των κριθέντων με την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, όπως αυτά εκτίθενται στο διατακτικό της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.
- 31 Εν προκειμένω, από τα σημεία 1 και 2 του διατακτικού της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε, αφενός, να ακυρώσει τις αποφάσεις 2011/522, 2011/628 και 2011/782 καθώς και τους κανονισμούς 878/2011, 1011/2011 και 36/2012, στο μέτρο που οι πράξεις αυτές αφορούν τον νυν αναιρεσείοντα, και, αφετέρου, να απορρίψει, κατά τα λοιπά, την προσφυγή που είχε ασκήσει ο T. Akhras.
- 32 Επομένως, αίτηση αναιρέσεως της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως δεν μπορεί παρά να έχει ως αντικείμενο την αναίρεση τουλάχιστον της μίας από τις δύο αυτές κρίσεις του Γενικού Δικαστηρίου, θέτοντας εν αμφιβόλω την ακύρωση ορισμένων πράξεων την οποία αποφάσισε το Γενικό Δικαστήριο ή την κατά τα λοιπά απόρριψη της ασκηθείσας από τον T. Akhras προσφυγής (βλ., κατ' αναλογίαν, διάταξη *Cytochroma Development* κατά ΓΕΕΑ, C-490/13 P, EU:C:2014:2122, σκέψη 32). Αντιστρόφως, αίτηση αναιρέσεως η οποία θα επεδίωκε απλώς την αντικατάσταση του σκεπτικού επί του οποίου στήριξε τις κρίσεις του το Γενικό Δικαστήριο, χωρίς να έχει ως αντικείμενο την ολική ή μερική αναίρεση αυτών, θα πρέπει να κριθεί, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 169, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, ως απαράδεκτη (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, αποφάσεις *Al-Aqsa* κατά Συμβουλίου και *Κάτω Χώρες* κατά *Al-Aqsa*, C-539/10 P και C-550/10 P, EU:C:2012:711, σκέψεις 44 και 45, καθώς και Συμβούλιο κ.λπ. κατά *Vereniging Milieudefensie* και *Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht*, C-401/12 P έως C-403/12 P, EU:C:2015:4, σκέψεις 33 και 34).
- 33 Συναφώς, πρέπει βεβαίως να επισημανθεί ότι τα αιτήματα της αναιρέσεως την οποία άσκησε ο T. Akhras δεν αφορούν μεν ρητώς ένα στοιχείο του διατακτικού της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, πλην όμως αφορούν ορισμένα σημεία της αιτιολογίας επί της οποίας στηρίχθηκε το Γενικό Δικαστήριο προς δικαιολόγηση του διατακτικού αυτού.
- 34 Ωστόσο, από την περιλαμβανόμενη στην αίτηση αναιρέσεως επιχειρηματολογία, από τις σκέψεις της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως που μνημονεύονται στα αιτήματα της αναιρέσεως και από το γεγονός ότι με τα εν λόγω αιτήματα σκοπείται, επίσης, η ακύρωση των επίμαχων πράξεων προκύπτει σαφώς ότι η αίτηση αναιρέσεως έχει ως αντικείμενο, όπως συνομολογείται από το Συμβούλιο και από την Επιτροπή, όχι απλώς την αντικατάσταση του σκεπτικού, αλλά την αναίρεση της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως καθόσον με την εν λόγω απόφαση απορρίφθηκε η προσφυγή του T. Akhras στο μέτρο που αποσκοπεί στην ακύρωση των επίμαχων πράξεων.

- 35 Υπό τις συνθήκες αυτές, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η αίτηση αναιρέσεως έχει ως αντικείμενο τη μερική αναίρεση των κριθέντων με την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, όπως αυτά εκτίθενται στο διατακτικό της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και ότι τα τυπικά ελαττώματα από τα οποία πάσχει η διατύπωση των αιτημάτων της αναιρέσεως δεν παρεμποδίζουν το Δικαστήριο να ασκήσει έλεγχο νομιμότητας (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση *ISD Polska* κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-369/09 P, EU:C:2011:175, σκέψη 67, καθώς και διάταξη *Fercal* κατά ΓΕΕΑ, C-324/13 P, EU:C:2014:60, σκέψη 37).
- 36 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η αίτηση αναιρέσεως είναι παραδεκτή.

Επί της ουσίας

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 37 Ο Τ. Akhras προβάλλει δύο λόγους προς στήριξη της αιτήσεώς του αναιρέσεως, οι οποίοι αντλούνται, αντιστοίχως, από πλάνη περί το δίκαιο η οποία συνίσταται στο ότι έγινε δεκτό ότι το Συμβούλιο έχει τη δυνατότητα να εφαρμόσει ένα τεκμήριο στηρίξεως στο συριακό καθεστώς έναντι των διευθυνόντων συμβούλων των κυριότερων επιχειρήσεων στη Συρία και από παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίσθηκαν πρωτοδίκως.
- 38 Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, ο Τ. Akhras προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον έκανε δεκτή την εκ μέρους του Συμβουλίου εφαρμογή ενός τεκμηρίου του οποίου τη χρήση απέκλεισε το Δικαστήριο στις αποφάσεις *Ahoubba* κατά Συμβουλίου (C-630/13 P, EU:C:2015:247) και *Ahoubba* κατά Συμβουλίου (C-605/13 P, EU:C:2015:248). Κατά τον αναιρεσιόντα, από τις ως άνω αποφάσεις απορρέει ότι το Συμβούλιο όφειλε, αντιθέτως, να προβάλει, ενώπιον του δικαστή της Ένωσης, ένα σύνολο επαρκώς συγκεκριμένων, σαφών και συγκλινουσών ενδείξεων βάσει των οποίων μπορεί να αποδειχθεί η ύπαρξη επαρκούς συνδέσμου μεταξύ του προσώπου που υπόκειται σε μέτρο δεσμεύσεως των κεφαλαίων του και του συριακού καθεστώτος.
- 39 Πάντως, κατά τον αναιρεσιόντα, το Συμβούλιο δεν προέβαλε ένα τέτοιο σύνολο ενδείξεων εν προκειμένω.
- 40 Συγκεκριμένα, ο Τ. Akhras αποσαφηνίζει ότι, καίτοι δέχθηκε ότι ήταν επιφανής επιχειρηματίας, ότι είχε διατελέσει, κατά το παρελθόν, πρόεδρος του εμπορικού και βιομηχανικού επιμελητηρίου της πόλεως Homs και ότι ήταν μέλος του διοικητικού συμβουλίου της ομοσπονδίας συριακών εμπορικών επιμελητηρίων, αντιθέτως, αμφισβήτησε τους πραγματικούς ισχυρισμούς του Συμβουλίου. Επιπλέον, κατά τον Τ. Akhras, το Συμβούλιο ουδεμία απόδειξη προσκόμισε προς στήριξη των πραγματικών αυτών ισχυρισμών. Κατά την άποψη του Τ. Akhras, υπό τις συνθήκες αυτές, το Γενικό Δικαστήριο όφειλε να λάβει υπόψη το γεγονός ότι το Συμβούλιο είχε διατυπώσει πλείονες σοβαρούς και αμφισβητηθέντες πραγματικούς ισχυρισμούς τους οποίους ούτε καν επιχείρησε να στοιχειοθετήσει.
- 41 Ο αναιρεσιών προβάλλει, επίσης, ότι υφίσταντο κρίσιμα αποδεικτικά στοιχεία που κατεδείκνυαν ότι αυτός δεν είχε υποστηρίξει το συριακό καθεστώς και ότι δεν είχε επωφεληθεί από το εν λόγω καθεστώς. Κατά τον αναιρεσιόντα, υπό το πρίσμα των ως άνω αποδεικτικών στοιχείων, το Γενικό Δικαστήριο όφειλε, λαμβάνοντας υπόψη τα προβληθέντα από το Συμβούλιο στοιχεία, αναγόμενα στο πλαίσιο στο οποίο αυτά εντάσσονταν, να εκτιμήσει ότι τα καθήκοντα που ασκούσε ο Τ. Akhras στο πλαίσιο του δικτύου Σύρων επιχειρηματιών δεν έπρεπε να θεωρηθούν ότι καταδεικνύουν στήριξη στο εν λόγω καθεστώς.

- 42 Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, ο αναιρεσείων υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε τα αποδεικτικά στοιχεία που τέθηκαν υπό την κρίση του. Ο αναιρεσείων διατείνεται, επίσης, ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον εξέτασε τα προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία κατά μεμονωμένο τρόπο, ότι παρέβλεψε σημαντικά αποδεικτικά στοιχεία και ότι επέρριψε σ' αυτόν υπέρμετρο και μη σύννομο βάρος αποδείξεως.
- 43 Ειδικότερα, ο T. Akhras εκτιμά ότι απέδειξε ότι είχε στην ιδιοκτησία του μια αντιπολιτευόμενη εφημερίδα της οποίας η λειτουργία διακόπηκε κατόπιν αυταρχικής παρεμβάσεως του συριακού καθεστώτος, χωρίς το Συμβούλιο να προσκομίσει απόδειξη περί του αντιθέτου. Κατά τη γνώμη του T. Akhras, το Γενικό Δικαστήριο, αποφαινόμενο, στη σκέψη 129 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι τα πραγματικά περιστατικά που προέβαλε συναφώς ο νυν αναιρεσείων δεν είχαν αποδειχθεί, παραμόρφωσε τα αποδεικτικά στοιχεία που αποτελούνταν από μια έκθεση του Υπουργείου Εξωτερικών των Ηνωμένων Πολιτειών, από τη μαρτυρία του νυν αναιρεσείοντος και από τις εβδομαδιαίες ενημερώσεις του αραβικού δικτύου των δικαιωμάτων του ανθρώπου.
- 44 Κατά την άποψη του T. Akhras, οι διαπιστώσεις του Γενικού Δικαστηρίου ότι, αφενός, ο T. Akhras δεν απέδειξε με ποιον τρόπο η διακοπή της λειτουργίας της εφημερίδας του είχε ασκήσει επιρροή επί της ομαλής αναπτύξεως των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων του και ότι, αφετέρου, ο T. Akhras είχε τη δυνατότητα να υιοθετεί μια πιο ελεύθερη στάση στα σχόλιά του έναντι του συριακού καθεστώτος αποτελούν, επίσης, απόρροια παραμορφώσεως των στοιχείων της δικογραφίας. Επιπλέον, υπό το πρίσμα των κινδύνων που συνεπάγεται η άσκηση κριτικής στο καθεστώς αυτό, δεν θα ήταν εύλογο να απαιτηθεί από τον νυν αναιρεσείοντα να προσκομίσει πλείονα αποδεικτικά στοιχεία όσον αφορά την εναντίωσή του στο εν λόγω καθεστώς.
- 45 Εξάλλου, ο πραγματικός ισχυρισμός του νυν αναιρεσείοντος ότι αυτός υπήρξε θύμα αιφνίδιας καταγγελίας μιας συμβάσεως μισθώσεως που είχε υπογραφεί με τη διοίκηση του λιμένα Tartus (Συρία) εξετάστηκε κατά μεμονωμένο τρόπο στη σκέψη 130 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ενώ έπρεπε να εκτιμηθεί σε σχέση με τη διακοπή της λειτουργίας της εφημερίδας της οποίας αυτός είχε την ιδιοκτησία.
- 46 Το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε επίσης, όπως υποστηρίχθηκε, τα προσκομισθέντα από τον νυν αναιρεσείοντα αποδεικτικά στοιχεία ως εκ του ότι εκτίμησε, στις σκέψεις 131 και 132 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι αυτός δεν είχε αποδείξει την ύπαρξη συγκρούσεων με άτομα προσκείμενα, από πολιτικής απόψεως, στο καθεστώς. Κατά την άποψη του T. Akhras, το Γενικό Δικαστήριο παρέβλεψε, ιδίως, το γεγονός ότι ο T. Akhras είχε επισημάνει σαφώς ότι είχε απομακρυνθεί παρά τη θέλησή του από την προεδρία του εμπορικού επιμελητηρίου της πόλεως Homs. Επίσης, το Γενικό Δικαστήριο θα έπρεπε να λάβει υπόψη το γεγονός ότι κανένα από τα πρόσωπα που ήσαν, κατά το χρονικό σημείο εκείνο, μέλη του ως άνω εμπορικού επιμελητηρίου δεν είχε καταχωρισθεί στους καταλόγους των προσώπων και των οντοτήτων που υπόκεινται σε περιοριστικά μέτρα και δεν θα έπρεπε να καταλήξει, χωρίς κανένα αποδεικτικό στοιχείο, στο συμπέρασμα ότι η ιδιότητα μέλους του ως άνω εμπορικού επιμελητηρίου δεν μπορούσε παρά να οφείλεται στη σχέση του αντίστοιχου μέλους προς το καθεστώς. Εν τέλει, το Γενικό Δικαστήριο επέρριψε, συναφώς, στον νυν αναιρεσείοντα υπέρμετρο και μη σύννομο βάρος αποδείξεως.
- 47 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των ως άνω στοιχείων, η προσέγγιση του Γενικού Δικαστηρίου συνίστατο στην πραγματικότητα, κατά τον αναιρεσείοντα, στην παραδοχή ότι η ιδιότητα ενός προσώπου ως επιφανούς επιχειρηματία αρκεί για να δικαιολογηθεί η καταχώρισή του στους καταλόγους των προσώπων και των οντοτήτων που υπόκεινται σε περιοριστικά μέτρα και ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που καταδεικνύουν το αντίθετο θα πρέπει να εξετάζονται κατά μεμονωμένο τρόπο, ως υπόπτου χαρακτήρα ή ως ανεπαρκή. Κατά τη γνώμη του αναιρεσείοντος, ακριβώς αυτήν την προσέγγιση αποδοκίμασε το Δικαστήριο με τις αποφάσεις Anbouba κατά Συμβουλίου (C-630/13 P, EU:C:2015:247), και Anbouba κατά Συμβουλίου (C-605/13 P, EU:C:2015:248).

- 48 Το Συμβούλιο και η Επιτροπή υποστηρίζουν ότι το Δικαστήριο πρέπει να απορρίψει τους δύο λόγους που προέβαλε ο T. Akhras προς στήριξη της αιτήσεώς του αναιρέσεως.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 49 Με τους δύο λόγους αναιρέσεως που προέβαλε, οι οποίοι πρέπει να εξετασθούν από κοινού, ο T. Akhras υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι, στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη τους κανόνες σχετικά με το βάρος αποδείξεως σε υποθέσεις περιοριστικών μέτρων, καθόσον αναγνώρισε ότι έναντι του νυν αναιρεσιώντος υφίσταται τεκμήριο στηρίξεως στο συριακό καθεστώς, και ότι αυτή η πλάνη περί το δίκαιο πρέπει να έχει ως συνέπεια την αναίρεση της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στο μέτρο που το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορούσε, χωρίς να παραμορφώσει τα προσκομισθέντα από τον νυν αναιρεσιόντα αποδεικτικά στοιχεία και χωρίς να επιρρίψει σ' αυτόν υπέρμετρο και μη σύννομο βάρος αποδείξεως, να εκτιμήσει ότι η καταχώριση του νυν αναιρεσιώντος στους καταλόγους των προσώπων και των οντοτήτων που υπόκεινται σε περιοριστικά μέτρα στηριζόταν σε ένα σύνολο επαρκώς συγκεκριμένων, σαφών και συγκλινουσών ενδείξεων.
- 50 Συναφώς, ενδείκνυται να εξετασθούν, κατά πρώτο λόγο, τα γενικά κριτήρια καταχωρίσεως στους καταλόγους προσώπων που υπόκεινται σε περιοριστικά μέτρα, κατά δεύτερο λόγο, η αιτιολογία της καταχωρίσεως του T. Akhras στους καταλόγους αυτούς και, κατά τρίτο λόγο, η απόδειξη του βασίμου της καταχωρίσεως αυτής (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, αποφάσεις Anbouba κατά Συμβουλίου, C-630/13 P, EU:C:2015:247, σκέψη 41· Anbouba κατά Συμβουλίου, C-605/13 P, EU:C:2015:248, σκέψη 40, και Irtatau κατά Συμβουλίου, C-535/14 P, EU:C:2015:407, σκέψη 39).
- 51 Κατά πρώτο λόγο, όσον αφορά τα γενικά κριτήρια τα οποία χρησιμοποιήθηκαν στην υπό κρίση υπόθεση προκειμένου για την εφαρμογή περιοριστικών μέτρων και για τον καθορισμό των οποίων το Συμβούλιο διαθέτει ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, αποφάσεις Συμβούλιο κατά Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, σκέψη 120· Anbouba κατά Συμβουλίου, C-630/13 P, EU:C:2015:247, σκέψη 42, και Anbouba κατά Συμβουλίου, C-605/13 P, EU:C:2015:248, σκέψη 41), διαπιστώνεται ότι τα άρθρα 18, παράγραφος 1, και 19, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2011/782 αφορούσαν, μεταξύ άλλων, τα πρόσωπα και τις οντότητες που ωφελούνταν από τις πολιτικές του συριακού καθεστώτος ή το στηρίζαν, καθώς και τα πρόσωπα και τις οντότητες που συνδέονται με αυτά, ενώ το άρθρο 15, παράγραφος 1, του κανονισμού 36/2012 αφορά, μεταξύ άλλων, τα πρόσωπα και τις οντότητες που ωφελούνται από τις πολιτικές του εν λόγω καθεστώτος ή το στηρίζουν, καθώς και τα πρόσωπα και τις οντότητες που συνδέονται με αυτά.
- 52 Ούτε η απόφαση 2011/782 ούτε ο κανονισμός 36/2012 περιλαμβάνουν ορισμό των εννοιών «όφελος» που αντλείται από τις πολιτικές του συριακού καθεστώτος, «στήριξη» που παρέχεται στο εν λόγω καθεστώς, ή «σύνδεση» με τα πρόσωπα και τις οντότητες που ωφελούνται από τις πολιτικές του εν λόγω καθεστώτος ή που το στηρίζουν. Επίσης, δεν περιλαμβάνουν διευκρινίσεις σχετικά με τον τρόπο αποδείξεως των εν λόγω στοιχείων (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις Anbouba κατά Συμβουλίου, C-630/13 P, EU:C:2015:247, σκέψη 43, και Anbouba κατά Συμβουλίου, C-605/13 P, EU:C:2015:248, σκέψη 42).
- 53 Επομένως, διαπιστώνεται ότι ούτε η απόφαση 2011/782 ούτε ο κανονισμός 36/2012 καθιερώνουν τεκμήριο στηρίξεως στο συριακό καθεστώς έναντι των διευθυνόντων συμβούλων των κυριότερων επιχειρήσεων της Συρίας (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις Anbouba κατά Συμβουλίου, C-630/13 P, EU:C:2015:247, σκέψη 44, και Anbouba κατά Συμβουλίου, C-605/13 P, EU:C:2015:248, σκέψη 43).
- 54 Πάντως, παρά την ανυπαρξία ενός τέτοιου ρητού τεκμηρίου στις ως άνω πράξεις, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 109 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η απόφαση 2011/782, στην οποία αναφέρεται ο κανονισμός 36/2012, είχε επικυρώσει την απορρέουσα από την απόφαση 2011/522 επέκταση των περιοριστικών μέτρων στους κυριότερους επιχειρηματίες της Συρίας, διότι το

- Συμβούλιο εκτιμούσε ότι οι διευθύνοντες σύμβουλοι των κυριότερων συριακών επιχειρήσεων μπορούσαν να χαρακτηρισθούν ως «πρόσωπα συνδεόμενα» με το συριακό καθεστώς, δεδομένου ότι οι εμπορικές δραστηριότητες των εν λόγω επιχειρήσεων δεν μπορούσαν να ευδοκιμήσουν χωρίς την εύνοια του εν λόγω καθεστώτος ή τη σε ανταπόδοση στήριξη αυτού. Από τα ανωτέρω το Γενικό Δικαστήριο συνήγαγε ότι, κατά τον τρόπο αυτό, το Συμβούλιο κατ' ουσίαν εφάρμοσε έναντι των διευθυνόντων συμβούλων των κυριότερων επιχειρήσεων της Συρίας τεκμήριο στηρίξεως στο εν λόγω καθεστώς.
- 55 Με τα δεδομένα αυτά, μολονότι το Γενικό Δικαστήριο αναφέρθηκε σε εφαρμογή τεκμηρίου από το Συμβούλιο, εντούτοις πρέπει να εξακριβωθεί αν, λαμβανομένου υπόψη του ελέγχου που άσκησε επί της νομιμότητας των εκτιμήσεων στις οποίες το Συμβούλιο στήριξε την απόφασή του να καταχωρίσει τον T. Akhras στον κατάλογο προσώπων που υπόκεινται σε περιοριστικά μέτρα, το Γενικό Δικαστήριο όντως υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο που θα πρέπει να έχει ως συνέπεια την αναίρεση της αναιρεσιβαλλομένης απόφάσεως (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, αποφάσεις Anbouba κατά Συμβουλίου, C-630/13 P, EU:C:2015:247, σκέψη 45, και Anbouba κατά Συμβουλίου, C-605/13 P, EU:C:2015:248, σκέψη 44).
- 56 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι η αποτελεσματικότητα του δικαιοδοτικού ελέγχου την οποία εγγυάται το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης επιβάλλει στα δικαιοδοτικά όργανα της Ένωσης, κατά τον έλεγχο της νομιμότητας των λόγων στους οποίους στηρίζεται η απόφαση περί καταχωρίσεως του ονόματος συγκεκριμένου προσώπου σε κατάλογο προσώπων που υπόκεινται σε περιοριστικά μέτρα, να βεβαιώνονται ότι η εν λόγω απόφαση, η οποία έχει ατομικό χαρακτήρα για το πρόσωπο αυτό, στηρίζεται σε αρκούντως στέρεα πραγματική βάση. Τούτο προϋποθέτει, εν προκειμένω, έλεγχο των πραγματικών περιστατικών που προβάλλονται στις αιτιολογικές σκέψεις στις οποίες στηρίζονται οι επίμαχες πράξεις, ώστε να ελέγχεται αν οι λόγοι αυτοί, ή τουλάχιστον ένας από αυτούς ο οποίος κρίνεται αφ' εαυτού επαρκής για να στηρίξει τις εν λόγω πράξεις, είναι τεκμηριωμένοι (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, αποφάσεις Επιτροπή κ.λπ. κατά Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P και C-595/10 P, EU:C:2013:518, σκέψη 119· Anbouba κατά Συμβουλίου, C-630/13 P, EU:C:2015:247, σκέψη 46, καθώς και Anbouba κατά Συμβουλίου, C-605/13 P, EU:C:2015:248, σκέψη 45).
- 57 Εν προκειμένω, κατά την εκτίμηση της σοβαρότητας των διακυβευόμενων, η οποία αποτελεί τμήμα του ελέγχου αναλογικότητας των επίμαχων περιοριστικών μέτρων, μπορούν να ληφθούν υπόψη το πλαίσιο εντός του οποίου εντάσσονται τα μέτρα αυτά, το επείγον της λήψεως τέτοιων μέτρων με σκοπό να ασκηθεί πίεση στο συριακό καθεστώς προκειμένου να άρει τη βίαιη καταστολή σε βάρος του πληθυσμού, και η δυσκολία αποκτήσεως ακριβέστερων αποδεικτικών στοιχείων εντός κράτους ευρισκόμενου σε κατάσταση εμφυλίου πολέμου και κυβερνώμενου από ένα αυταρχικό καθεστώς (βλ., κατ' αναλογίαν, αποφάσεις Anbouba κατά Συμβουλίου, C-630/13 P, EU:C:2015:247, σκέψη 47, και Anbouba κατά Συμβουλίου, C-605/13 P, EU:C:2015:248, σκέψη 46).
- 58 Όσον αφορά, κατά δεύτερο λόγο, τους λόγους της καταχωρίσεως, με την απόφαση 2012/172 και τον εκτελεστικό κανονισμό 266/2012, του T. Akhras στους καταλόγους των προσώπων και των οντοτήτων που υπόκεινται σε περιοριστικά μέτρα, οι λόγοι αυτοί συνίστανται στο ότι ο T. Akhras είναι επιφανής επιχειρηματίας, επωφελούμενος από το συριακό καθεστώς και υποστηρικτής του, στο ότι είναι ιδρυτής του ομίλου Akhras και πρώην πρόεδρος του εμπορικού και βιομηχανικού επιμελητηρίου της πόλεως Homs, στο ότι διατηρεί στενές επιχειρηματικές σχέσεις με την οικογένεια του προέδρου Al-Assad, στο ότι είναι μέλος του διοικητικού συμβουλίου της ομοσπονδίας συριακών εμπορικών επιμελητηρίων και στο ότι παρείχε βιομηχανικές εγκαταστάσεις και κατοικίες προκειμένου να χρησιμοποιηθούν ως αυτοσχέδια στρατόπεδα κράτησης, καθώς και υλικοτεχνική υποστήριξη στο καθεστώς. Με την απόφαση 2014/730 και τον εκτελεστικό κανονισμό 1105/2014, το Συμβούλιο προέβη σε τροποποίηση των ως άνω λόγων, παραιτούμενο από τον πραγματικό ισχυρισμό περί παροχής βιομηχανικών εγκαταστάσεων και κατοικιών προκειμένου να χρησιμοποιηθούν ως αυτοσχέδια στρατόπεδα κράτησης.

- 59 Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο υπογράμμισε, στη σκέψη 127 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, «όπως ορθώς επισημαίνει το Συμβούλιο, ο [νυν αναιρεσείων] είναι επιφανής επιχειρηματίας, μέλος της κρατούσας οικονομικής τάξεως στη Συρία. Η ιδιότητά του ως επιχειρηματία και η εκ μέρους του κατοχή διευθυντικών θέσεων στο πλαίσιο των δικτύων των Σύρων επιχειρηματιών, όπως είναι τα εμπορικά επιμελητήρια, καθώς και ο ρόλος του ως εκπροσώπου των Σύρων επιχειρηματιών, αποτελεί αναντίρρητο γεγονός το οποίο, εξάλλου, δεν αμφισβητείται από τον [νυν αναιρεσείοντα]».
- 60 Όσον αφορά, κατά τρίτο λόγο, τον έλεγχο του βασίμου της καταχώρισεως του T. Akhras στους καταλόγους των προσώπων και των οντοτήτων που υπόκεινται σε περιοριστικά μέτρα, ο έλεγχος αυτός πρέπει να διενεργηθεί διά της εκτιμήσεως του αν η περίπτωση του ενδιαφερομένου συνιστά επαρκή απόδειξη περί του ότι αυτός παρέσχε οικονομική στήριξη στο συριακό καθεστώς ή ωφελήθηκε από το καθεστώς αυτό. Στο πλαίσιο της εκτιμήσεως αυτής, τα αποδεικτικά στοιχεία πρέπει να εξεταστούν όχι κατά τρόπο μεμονωμένο, αλλά αναγόμενα στο πλαίσιο εντός του οποίου εντάσσονται (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, αποφάσεις Anbouba κατά Συμβουλίου, C-630/13 P, EU:C:2015:247, σκέψη 51, και Anbouba κατά Συμβουλίου, C-605/13 P, EU:C:2015:248, σκέψη 50).
- 61 Λαμβανομένης υπόψη της δυσκολίας την οποία αντιμετωπίζει το Συμβούλιο ως προς την προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων λόγω της εμπόλεμης κατάστασης που επικρατεί στη Συρία, το εν λόγω θεσμικό όργανο ανταποκρίνεται στο βάρος αποδείξεως που φέρει, εφόσον προβάλλει ενώπιον του δικαστή της Ένωσης ένα σύνολο επαρκώς συγκεκριμένων, σαφών και συγκλινουσών ενδείξεων βάσει των οποίων μπορεί να αποδειχθεί η ύπαρξη επαρκούς συνδέσμου μεταξύ του προσώπου που υπόκειται σε μέτρο δεσμεύσεως των κεφαλαίων του και του συριακού καθεστώτος (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, αποφάσεις Anbouba κατά Συμβουλίου, C-630/13 P, EU:C:2015:247, σκέψη 53, και Anbouba κατά Συμβουλίου, C-605/13 P, EU:C:2015:248, σκέψη 52).
- 62 Υπό το πρίσμα του πλαισίου στο οποίο εντάσσονται τα αποδεικτικά στοιχεία που προβάλλει το Συμβούλιο, το Γενικό Δικαστήριο ορθώς έκρινε ότι η θέση του T. Akhras στην οικονομική ζωή της Συρίας και τα σημαντικά καθήκοντά του, κατά το παρελθόν ή επί του παρόντος, στο εμπορικό και βιομηχανικό επιμελητήριο της πόλεως Homs καθώς και στο διοικητικό συμβούλιο της ομοσπονδίας συριακών εμπορικών επιμελητηρίων αποτελούσαν ένα σύνολο επαρκώς συγκεκριμένων, σαφών και συγκλινουσών ενδείξεων βάσει των οποίων μπορούσε να αποδειχθεί ότι ο T. Akhras παρείχε οικονομική στήριξη στο συριακό καθεστώς ή ωφελούνταν από το καθεστώς αυτό (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις Anbouba κατά Συμβουλίου, C-630/13 P, EU:C:2015:247, σκέψη 52, και Anbouba κατά Συμβουλίου, C-605/13 P, EU:C:2015:248, σκέψη 51).
- 63 Το ως άνω συμπέρασμα δεν κλονίζεται από το γεγονός ότι πλείονες εκ των λοιπών πραγματικών ισχυρισμών, τους οποίους διατύπωσε το Συμβούλιο με την εκτελεστική απόφαση 2012/172, με τον εκτελεστικό κανονισμό 266/2012 και με τις πράξεις που εκδόθηκαν μεταγενεστέρως, αμφισβητήθηκαν και ουδόλως έχουν αποδειχθεί.
- 64 Συγκεκριμένα, αφενός, από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι η καταχώριση ενός προσώπου σε κατάλογο, όπως είναι οι καταρτισθέντες με τις επίμαχες πράξεις κατάλογοι, μπορεί να δικαιολογηθεί αν ένας από τους προβληθέντες λόγους, ο οποίος κρίνεται αφ' εαυτού επαρκής για να στηρίξει την εν λόγω καταχώριση, είναι τεκμηριωμένος (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, αποφάσεις Επιτροπή κ.λπ. κατά Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P και C-595/10 P, EU:C:2013:518, σκέψη 119) και, αφετέρου, από την απόφαση 2011/782, από τον κανονισμό 36/2012 και από τις επίμαχες πράξεις προκύπτει ότι το γεγονός ότι ένα πρόσωπο παρέχει οικονομική στήριξη στο συριακό καθεστώς ή ωφελείται από το εν λόγω καθεστώς είναι αφ' εαυτού επαρκές προς δικαιολόγηση της καταχωρίσεώς του στους καταλόγους των προσώπων και των οντοτήτων που υπόκεινται σε περιοριστικά μέτρα.

- 65 Αντιθέτως, δεν είναι δυνατό να αποκλεισθεί το ενδεχόμενο ότι άλλες επαρκώς συγκεκριμένες και σαφείς ενδείξεις, πλην αυτών που μνημονεύθηκαν στη σκέψη 62 της παρούσας αποφάσεως, θα μπορούσαν να θέσουν υπό αμφισβήτηση το υποστατό της οικονομικής στηρίξεως που ο T. Akhras φέρεται ότι παρέσχε στο εν λόγω καθεστώς ή των οφελών που αυτός φέρεται ότι άντλησε από το εν λόγω καθεστώς.
- 66 Κατά συνέπεια, είναι αναγκαίο, προκειμένου να προσδιοριστεί αν το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε επαρκώς κατά νόμον την ύπαρξη αρκούντως στέρας πραγματικής βάσεως για την καταχώριση του T. Akhras στους καταλόγους των υποκειμένων σε περιοριστικά μέτρα προσώπων και οντοτήτων, να αποφανθεί το Δικαστήριο επί των επιχειρημάτων του αναιρεσείοντος κατά τα οποία το Γενικό Δικαστήριο παρέβλεψε τους κανόνες σχετικά με το βάρος αποδείξεως και παραμόρφωσε ορισμένα αποδεικτικά στοιχεία στο πλαίσιο της εκ μέρους του εξετάσεως των διαφόρων πραγματικών ισχυρισμών τους οποίους προέβαλε ο T. Akhras και οι οποίοι αποσκοπούσαν στο να αποδειχθεί ότι οι δραστηριότητές του είχαν, στην πραγματικότητα, παρεμποδισθεί από το συριακό καθεστώς και ότι αυτός είχε εναντιωθεί στο εν λόγω καθεστώς (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις Anbouba κατά Συμβουλίου, C-630/13 P, EU:C:2015:247, σκέψεις 54 και 55, καθώς και Anbouba κατά Συμβουλίου, C-605/13 P, EU:C:2015:248, σκέψεις 53 και 54).
- 67 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, το Γενικό Δικαστήριο είναι αποκλειστικώς αρμόδιο να προβαίνει στη διαπίστωση και εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών και, καταρχήν, να εξετάζει τα αποδεικτικά στοιχεία που λαμβάνει υπόψη όσον αφορά τα περιστατικά αυτά. Συγκεκριμένα, εφόσον η προσκόμιση των αποδεικτικών αυτών στοιχείων ήταν νομότυπη και τηρήθηκαν οι γενικές αρχές του δικαίου και οι δικονομικοί κανόνες που διέπουν τη διεξαγωγή των αποδείξεων και το βάρος αποδείξεως, το Γενικό Δικαστήριο είναι το μόνο αρμόδιο να εκτιμά την αξία που πρέπει να προσδοθεί στα στοιχεία τα οποία του έχουν υποβληθεί. Επομένως, η εκτίμηση αυτή δεν αποτελεί νομικό ζήτημα υποκείμενο, αυτό καθαυτό, στον έλεγχο του Δικαστηρίου, εκτός αν συντρέχει παραμόρφωση των στοιχείων αυτών (απόφαση InnoLux κατά Επιτροπής, C-231/14 P, EU:C:2015:451, σκέψη 59 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 68 Τέτοιου είδους παραμόρφωση υπάρχει όταν, χωρίς να εξετασθούν νέα αποδεικτικά στοιχεία, προκύπτει ότι η εκτίμηση των προσκομισθέντων αποδεικτικών στοιχείων είναι προδήλως εσφαλμένη. Ωστόσο, η παραμόρφωση αυτή πρέπει να προκύπτει προδήλως από τα στοιχεία της δικογραφίας, χωρίς να χρειάζεται να πραγματοποιηθεί νέα εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών και των αποδεικτικών στοιχείων (απόφαση Ιταλία κατά Επιτροπής, C-280/14 P, EU:C:2015:792, σκέψη 52 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 69 Στο πλαίσιο αυτό, ενδείκνυται να επισημανθεί, πρώτον, ότι η διαπίστωση στην οποία κατέληξε το Γενικό Δικαστήριο, στη σκέψη 129 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, σύμφωνα με την οποία ο νυν αναιρεσείων δεν απέδειξε ότι η εφημερίδα, της οποίας είχε την ιδιοκτησία, μπορούσε να λογίζεται ως αντιπολιτευόμενη εφημερίδα, δεν δύναται να θεωρηθεί ότι στηρίζεται σε παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων.
- 70 Βεβαίως, όπως τονίζει ο T. Akhras, τόσο από την έκθεση του Υπουργείου Εξωτερικών των Ηνωμένων Πολιτειών όσο και από τα προερχόμενα από το αραβικό δίκτυο των δικαιωμάτων του ανθρώπου έγγραφα που προσκομίσθηκαν πρωτοδίκως προκύπτει ότι πλείονα τεύχη της επίμαχης εφημερίδας κατασχέθηκαν από τις συριακές αρχές.
- 71 Ωστόσο, διαπιστώνεται ότι στα έγγραφα αυτά δεν αποσαφηνίζεται αν η λήψη του ως άνω μέτρου οφειλόταν στην εκ μέρους της εφημερίδας αυτής τήρηση αντιπολιτευτικής στάσης έναντι του καθεστώτος. Ειδικότερα, η προαναφερθείσα έκθεση αρκείται στο να κάνει λόγο για περιστασιακή άσκηση κριτικής στις πολιτικές της κυβερνήσεως και στις οικονομικές επιδόσεις της, περιγράφοντας συγχρόνως την εν λόγω εφημερίδα ως αποτελούσα μέρος των εντύπων εκείνων τα οποία ήσαν σχεδόν ανεξάρτητα και τα οποία ανήκαν κατά κανόνα σε πρόσωπα που είχαν σχέσεις με τη Συριακή Κυβέρνηση.

- 72 Υπό τις συνθήκες αυτές, η προτεινόμενη από τον αναιρεσιόντα ερμηνεία δεν είναι η μόνη που μπορεί να προσδοθεί στα ως άνω έγγραφα, δεδομένου ότι οι δηλώσεις του αναιρεσιόντος που περιλαμβάνονται στην εκ μέρους του εκδοθείσα βεβαίωση που επισυνάφθηκε στο κατατεθέν πρωτοδικώς δικόγραφο της προσφυγής δεν είναι, ως εκ της φύσεώς τους, ικανές να κλονίσουν την ως άνω διαπίστωση. Κατά συνέπεια, δεν είναι δυνατό να γίνει δεκτό ότι το Γενικό Δικαστήριο υπερέβη προδήλως τα όρια μιας εύλογης εκτιμήσεως των εν λόγω εγγράφων ούτε ότι το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε ερμηνεία των εν λόγω εγγράφων που να αντιβαίνει προδήλως στο περιεχόμενό τους.
- 73 Στο πλαίσιο αυτό, η διατυπωθείσα από το Γενικό Δικαστήριο εκτίμηση ότι, έστω και αν υποθεθεί ότι η επίμαχη εφημερίδα ουδόλως ήταν ευνοϊκά διακειμένη προς το καθεστώς, η διακοπή της λειτουργίας της δεν φαίνεται ότι είχε επίπτωση επί των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων του T. Akhras, που να υπονοεί ότι ο T. Akhras είχε τη δυνατότητα να υιοθετεί μια πιο ελεύθερη στάση στα σχόλιά του έναντι του καθεστώτος, πρέπει να λογίζεται ως επαλληλώς διατυπωθείσα.
- 74 Επομένως, διαπιστώνεται, χωρίς να παρίσταται ανάγκη να προσδιορισθεί αν η ως άνω εκτίμηση βαρύνεται με τυχόν παράβαση των κανόνων σχετικά με τη διεξαγωγή των αποδείξεων, ότι τα επιχειρήματα που στρέφονται κατά της εν λόγω εκτιμήσεως είναι, εν πάση περιπτώσει, αλυσιτελή.
- 75 Όσον αφορά, δεύτερον, τη διαπίστωση στην οποία κατέληξε το Γενικό Δικαστήριο, στη σκέψη 130 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, σχετικά προς την καταγγελία της συμβάσεως μισθώσεως που ο νυν αναιρεσιώντος είχε υπογράψει με τη διοίκηση του λιμένα Tartus, δεν είναι δυνατό να προσαφθεί λυσιτελώς στο Γενικό Δικαστήριο ότι δεν εξέτασε τους σχετικούς πραγματικούς ισχυρισμούς του νυν αναιρεσιόντος σε σχέση με τη διακοπή της λειτουργίας της εφημερίδας της οποίας αυτός είχε την ιδιοκτησία, δεδομένου ότι, αφενός, από τις σκέψεις 69 έως 74 της παρούσας αποφάσεως απορρέει ότι το Γενικό Δικαστήριο είχε βασίμως εκτιμήσει ότι δεν είχε αποδειχθεί ότι η εφημερίδα αυτή τηρούσε αντιπολιτευτική στάση έναντι του συριακού καθεστώτος και, αφετέρου, ότι η ως άνω καταγγελία έλαβε χώρα οκτώ έτη πριν από τη διακοπή της λειτουργίας της εν λόγω εφημερίδας.
- 76 Τρίτον, ως προς τα καθήκοντα που άσκησε ο αναιρεσιών στο πλαίσιο των δικτύων των Σύρων επιχειρηματιών, πρέπει βεβαίως να επισημανθεί ότι από το κατατεθέν πρωτοδικώς δικόγραφο της προσφυγής και από τη βεβαίωση που επισυνάφθηκε σε αυτό προκύπτει προδήλως ότι, αντιθέτως προς ό,τι επισήμανε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 131 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ο T. Akhras υποστήριξε ότι η απομάκρυνσή του από την προεδρία του εμπορικού και βιομηχανικού επιμελητηρίου της πόλεως Homs είχε λάβει χώρα παρά τη θέλησή του και ότι είχε εναντιωθεί σε αυτή.
- 77 Με τα δεδομένα αυτά, η ως άνω πλάνη δεν μπορεί να κλονίσει το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε το Γενικό Δικαστήριο. Συγκεκριμένα, προκειμένου να εκτιμηθεί η αξία του επιχειρήματος του T. Akhras ότι, παρά τη θέλησή του, η θητεία του ως προέδρου του εμπορικού επιμελητηρίου της πόλεως Homs δεν ανανεώθηκε, το Γενικό Δικαστήριο αναφέρθηκε, επίσης, στην ιδιότητα μέλους του διοικητικού συμβουλίου της ομοσπονδίας συριακών εμπορικών επιμελητηρίων, την οποία εξακολουθούσε να κατέχει ο T. Akhras και ως προς την οποία το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι η ιδιότητα αυτή δεν μπορούσε παρά να είναι αποτέλεσμα σχέσεων του αντίστοιχου μέλους προς το συριακό καθεστώς.
- 78 Προκειμένου για τις επικρίσεις που διατύπωσε ο T. Akhras έναντι της τελευταίας αυτής διαπιστώσεως, πρέπει να επισημανθεί ότι οι επικρίσεις αυτές θέτουν εν αμφιβόλω εκτιμήσεις αφορώσες πραγματικά περιστατικά, οι οποίες εμπίπτουν αποκλειστικώς στην αρμοδιότητα του Γενικού Δικαστηρίου και οι οποίες, επομένως, δεν μπορούν να εξετασθούν από το Δικαστήριο στο πλαίσιο ανααιρετικής διαδικασίας.
- 79 Όσον αφορά, τέταρτον, τη μέθοδο την οποία προέκρινε, εν γένει, το Γενικό Δικαστήριο προκειμένου να εκτιμήσει τους πραγματικούς ισχυρισμούς που προέβαλε ο νυν αναιρεσιών και τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίσθηκαν προς στήριξη αυτών, το γεγονός ότι το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε διαδοχικώς αυτούς τους πραγματικούς ισχυρισμούς και στοιχεία δεν μπορεί, αυτό καθαυτό, να έχει ως

συνέπεια ότι το ως άνω δικαιοδοτικό όργανο παρέβλεψε, όπως υποστηρίχθηκε, την απαίτηση να εξετάζονται τα αποδεικτικά στοιχεία όχι κατά τρόπο μεμονωμένο, αλλά αναγόμενα στο πλαίσιο εντός του οποίου εντάσσονται.

- 80 Συγκεκριμένα, η ως άνω απαίτηση δεν παρεμποδίζει το Γενικό Δικαστήριο να προβαίνει σε επιμέρους εξέταση του υποστατού των διαφόρων πραγματικών ισχυρισμών του προσφεύγοντος, εφόσον λαμβάνεται υπόψη, κατά την εξέταση καθενός εξ αυτών και κατά τη σφαιρική εκτίμησή τους ως συνόλου ενδείξεων, το πλαίσιο που συνίσταται στην ειδική κατάσταση στην οποία βρίσκεται η Συρία.
- 81 Τέλος, η μέθοδος την οποία προέκρινε το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορεί να εκληφθεί ως επιρρίπτουσα στον νυν αναιρεσίοντα μη σύννομο και υπέρμετρο βάρος αποδείξεως, δεδομένου ότι η μέθοδος αυτή δεν αποκλείει τη δυνατότητα του νυν αναιρεσίοντος να αποδείξει ότι η καταχώρισή του στους καταλόγους των υποκείμενων σε περιοριστικά μέτρα προσώπων και οντοτήτων δεν στηριζόταν σε αρκούντως στέρεα πραγματική βάση, παραδείγματος χάρη, αντικρούοντας τους πραγματικούς ισχυρισμούς του Συμβουλίου σχετικά με τη θέση του στην οικονομική ζωή της Συρίας ή προβάλλοντας επαρκώς συγκεκριμένες και σαφείς ενδείξεις, δυνάμενες να καταδείξουν ότι αυτός δεν ήταν υποστηρικτής του συριακού καθεστώτος και ότι αυτός δεν ωφελούνταν από το εν λόγω καθεστώς.
- 82 Από το σύνολο των ανωτέρω εκτιμήσεων προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε το βάσιμο της καταχώρισεως του T. Akhras στους καταλόγους των υποκείμενων σε περιοριστικά μέτρα προσώπων και οντοτήτων βάσει ενός συνόλου ενδείξεων σχετικών με την κατάστασή του και τις ιδιότητές του στο πλαίσιο του συριακού καθεστώτος, οι οποίες δεν αντικρούστηκαν από τον ενδιαφερόμενο. Επομένως, η αναφορά που έκανε η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση σε τεκμήριο στηρίξεως προς το προαναφερθέν καθεστώς δεν είναι ικανή να επηρεάσει τη νομιμότητα της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, καθόσον από τις διαπιστώσεις του Γενικού Δικαστηρίου προκύπτει ότι αυτό εξέτασε επαρκώς κατά νόμον την ύπαρξη αρκούντως στέρεας πραγματικής βάσεως για την καταχώριση του T. Akhras στους σχετικούς καταλόγους (βλ., κατ' αναλογίαν, αποφάσεις Anbouba κατά Συμβουλίου, C-630/13 P, EU:C:2015:247, σκέψη 55, και Anbouba κατά Συμβουλίου, C-605/13 P, EU:C:2015:248, σκέψη 54).
- 83 Κατά τον τρόπο αυτό, το Γενικό Δικαστήριο τήρησε τις αρχές, οι οποίες απορρέουν από την υπομνησθείσα στη σκέψη 56 της παρούσας αποφάσεως νομολογία, σχετικά με τον έλεγχο της νομιμότητας των λόγων στους οποίους στηρίζονται πράξεις όπως οι επίμαχες.
- 84 Κατά συνέπεια, δεδομένου ότι ο πρώτος λόγος αναιρέσεως, ο οποίος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο στην οποία φέρεται ότι υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο, δεν είναι ικανός να έχει ως συνέπεια την αναίρεση της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και ότι ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως είναι εν μέρει απαράδεκτος, εν μέρει αβάσιμος και εν μέρει αλυσιτελής, οι δύο λόγοι αναιρέσεως τους οποίους προέβαλε ο T. Akhras είναι απορριπτέοι.
- 85 Επομένως, η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 86 Δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, όταν η αίτηση αναιρέσεως είναι αβάσιμη, το Δικαστήριο αποφαινεται επί των δικαστικών εξόδων.
- 87 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του ίδιου Κανονισμού, που εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου του 184, παράγραφος 1, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.

- 88 Δεδομένου ότι το Συμβούλιο ζήτησε να καταδικασθεί ο T. Akhras στα δικαστικά έξοδα και ότι αυτός ηττήθηκε, πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά του έξοδα και στα δικαστικά έξοδα του Συμβουλίου.
- 89 Κατά το άρθρο 140, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, που εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου του 184, παράγραφος 1, η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.**
- 2) Ο Tarif Akhras καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδά του και στα δικαστικά έξοδα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.**
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της.**

(υπογραφές)